

Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

t.o.m. SFS 2018:2106 **SFS nr:** 1998:899

Departement/myndighet: Miljö- och energidepartementet

Utfärdad: 1998-06-25

Ändrad: t.o.m. SFS 2018:2106

Övrig text: Rättelseblad 2001:513 och 2006:845 har iakttagits.

Ändringsregister: [SFSR \(Regeringskansliet\)](#)

Källa: [Fulltext \(Regeringskansliet\)](#)

Innehåll:

- [Övergångsbestämmelser](#)
- AVDELNING 4
- AVDELNING 5

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning gäller miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd enligt 9 kap. miljöbalken.

2 § Har upphävts genom förordning (2013:262).

3 § Med den kommunala nämnden avses i denna förordning den kommunala nämnd som skall fullgöra kommunens uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

3 a § Med miljörapport avses i denna förordning en miljörapport enligt 26 kap. 20 § första stycket miljöbalken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 26 kap. 20 § andra eller tredje stycket miljöbalken. Förordning (2010:953).

4 § Om det i ett mål eller ärende enligt 9 kap. miljöbalken är fråga om tillstånd till en miljöfarlig verksamhet vars tillåtlighet enligt Naturvårdsverket eller Havs- och vattenmyndigheten bör prövas av regeringen enligt 17 kap. 3 § miljöbalken, ska verket eller myndigheten i god tid innan målet sätts ut till huvudförhandling eller tillståndsbeslut meddelas anmäla saken till regeringen. Förordning (2011:625).

Tillståndsprövning av miljöfarlig verksamhet

Obligatorisk prövning enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

5 § Det är förbjudet att utan tillstånd enligt miljöbalken anlägga eller driva en miljöfarlig verksamhet i de fall farliga ämnen, som enligt vad som anges i avdelning 4 i bilagan innebär en miljöfarlig hantering, ingår eller avses ingå i verksamheten. Förordning (2013:262).

6 § En verksamhet eller åtgärd som beskrivs under rubriken "Farliga ämnen som innebär en miljöfarlig hantering som ska tillståndsprövas enligt 9 kap. 6 § miljöbalken" i avdelning 4 i bilagan får inte bedrivas utan ett sådant tillstånd som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken. Om verksamheten eller åtgärden också är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), gäller det som i den förordningen sägs om prövningen också i fråga om tillstånd för hantering av de farliga ämnena. Om verksamheten eller åtgärden inte är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen, ska frågan om tillstånd för hantering av de farliga ämnena prövas av länsstyrelsen. Förordning (2013:262).

6 a § Har upphävts genom förordning (2013:262).

6 b § En länsstyrelse får lämna över ett tillståndsärende till en annan länsstyrelse, om

1. det vid den andra länsstyrelsen förekommer eller har förekommit ett tillståndsärende som har ett nära samband med det förstnämnda ärendet,
2. överlämnandet sker för gemensam handläggning eller för att det är lämpligt att den länsstyrelse som har prövat ett tidigare ärende också prövar det nya ärendet, och
3. överlämnandet kan ske utan avsevärd olägenhet för någon part. Förordning (2008:690).

Prövning i andra fall

7 § En sådan ansökan om tillstånd som avses i 9 kap. 6 a eller 6 b § miljöbalken ska prövas av länsstyrelsen. Om verksamheten omfattas av 17 kap. 1 § miljöbalken, ska ansökan i stället prövas av mark- och miljödomstol. Förordning (2013:262).

Tid för omprövning av tillståndsbeslut

8 § Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap får, inom sina ansvarsområden, meddela sådana föreskrifter som avses i 24 kap. 5 § första stycket 1 miljöbalken. Förordning (2015:237).

Förfarandet

9 § Ett exemplar av handlingarna i ett ärende om tillstånd som ska avgöras av länsstyrelsen ska skickas till det ställe där handlingarna ska hållas tillgängliga. Ett meddelande om ansökan ska skickas till den kommunala nämnden samt till Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

Om länsstyrelsen har beslutat att enligt 24 kap. 11 § miljöbalken på eget initiativ ta upp frågan om omprövning av ett tillståndsbeslut, ska länsstyrelsen informera den kommunala nämnden om beslutet. Förordning (2018:2106).

10 § När länsstyrelsen är tillståndsmyndighet ska besked om tid och plats för sammanträde meddelas genom kungörelse i ortstidning. Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, sökanden och andra som har yttrat sig i ärendet ska på lämpligt sätt underrättas.

Motsvarande skyldighet för mark- och miljödomstolen framgår av 22 kap. miljöbalken. Förordning (2015:237).

11 § Den som i en dom eller ett beslut har avgjort en fråga om tillstånd som avses i 9 kap. 6, 6 a eller 6 b § miljöbalken ska skicka domen eller beslutet till

1. Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, länsstyrelsen och den kommunala nämnden,
2. Statens jordbruksverk, om domen eller beslutet rör en verksamhet som beskrivs i 2 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251), och
3. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, om domen eller beslutet rör en verksamhet som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

Om samråd har skett med någon annan myndighet i ett ärende, ska beslutet skickas också till den myndigheten.
Förordning (2016:1193).

Särskilda bestämmelser om utsläpp

11 a § För verksamheter och åtgärder med utsläpp till mark, luft, ytvatten eller grundvatten som är tillståndspliktiga enligt avdelning 4 i bilagan eller enligt miljöprövningsförordningen (2013:251), ska man vid bedömning av behovet av försiktighetsmått och villkor särskilt ta hänsyn till om det i utsläppen förekommer ämnen som anges i avdelning 5 i bilagan. Förordning (2013:262).

11 b § När ett tillstånd till miljöfarlig verksamhet innehåller villkor om begränsningsvärde för utsläpp, ska med ett sådant begränsningsvärde avses den mängd, koncentration eller nivå på utsläppet som inte får överskridas eller underskridas under en eller flera angivna tidsperioder eller på annat sätt som närmare anges i tillståndet. Värdet ska normalt avse den punkt där utsläppet

lämnar anläggningen, utan hänsyn till eventuell utspädning. Förordning (2013:262).

Särskilda bestämmelser om inrättande av avloppsanläggningar och värmepumpar m.m.

12 § Det är förbjudet att i vattenområde släppa ut avloppsvatten från vattentoalett eller tätbebyggelse, om avloppsvattnet inte har genomgått längre gående rening än slamavskiljning.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte om det är uppenbart att sådant utsläpp kan göras utan risk för olägenhet för människors hälsa eller miljön.

13 § Det krävs tillstånd för att

1. inrätta en avloppsanordning som en eller flera vattentoaletter ska anslutas till, eller
2. ansluta en vattentoalett till en befintlig avloppsanordning.

Det krävs en anmälan till den kommunala nämnden för att inrätta en annan avloppsanordning än den som avses i första stycket.

En ansökan om tillstånd enligt första stycket ska prövas av den kommunala nämnden. Ansökan prövas dock av försvarsinspektören för hälsa och miljö i de fall inspektören har tillsyn över anläggningen.

En kommun får meddela föreskrifter om att det i stället för en anmälan krävs tillstånd för att inom vissa delar av kommunen inrätta en sådan anordning som avses i andra stycket. Sådana föreskrifter får endast avse tillståndsplikt som behövs för att skydda människors hälsa eller miljön.
Förordning (2017:793).

14 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden ändra sådana avloppsanordningar som avses i 13 §, om åtgärden kan medföra väsentlig ändring av avloppsvattnets mängd eller sammansättning.

15 § Bestämmelserna i 13 § första och andra styckena ska inte tillämpas på en avloppsanordning som kräver tillstånd eller anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) eller om avloppsanordningen är avsedd att föra avloppsvattnet till enbart en allmän avloppsanläggning. Förordning (2013:769).

16 § Ledningarna för en avloppsanordning som avses i 13 § skall vara slutna, om inte den kommunala nämnden medger något annat.

17 § Det är förbjudet att utan anmälan till den kommunala nämnden inrätta en värmepumpsanläggning för utvinning av värme ur mark, ytvatten eller grundvatten. Kommunen får föreskriva att det ska fordras tillstånd av nämnden

för att inrätta en sådan anläggning inom kommunen eller inom vissa delar av denna, om det behövs för att skydda människors hälsa eller miljön.

Första stycket ska inte tillämpas på värmepumpsanläggning som kräver tillstånd eller anmälan enligt miljöprövningsförordningen (2013:251). Förordning (2013:262).

18 § I beslut om tillstånd att inrätta en avloppsanordning som avses i 13 § får den kommunala nämnden föreskriva att anordningen inte får tas i bruk förrän den har besiktigats och godkänts av nämnden. Detsamma gäller ett beslut om tillstånd att inrätta en värmepumpsanläggning som avses i 17 §.

19 § Ett tillstånd enligt 13 eller 17 § gäller i fem år men förfaller om arbetet med anordningen eller anläggningen inte har påbörjats inom två år.

20 § Det som sägs i 13 § tredje stycket och 14, 16 och 17 §§ om anmälan till och medgivande av den kommunala nämnden ska, i de fall försvarsinspektören för hälsa och miljö har tillsyn över inrättningen eller åtgärden, i stället gälla inspektören.

Föreskrifter enligt 17 § första stycket som kommunen har meddelat gäller inte för de inrättningar eller åtgärder som försvarsinspektören för hälsa och miljö har tillsyn över.
Förordning (2017:793).

Särskilda bestämmelser för lagring som en del av insamling, återvinning eller bortskaffande av farligt avfall

20 a § En ansökan om tillstånd till lagring som en del av insamling, återvinning eller bortskaffande av farligt avfall ska, utöver det som anges i 22 kap. 1 § miljöbalken, alltid innehålla

1. uppgifter om art och mängd av det farliga avfall som sökanden avser att lagra, återvinna eller bortskaffa,
2. uppgifter om varifrån avfallet kommer, och
3. uppgifter om var och på vilket sätt avfallet ska lagras, återvinnas eller bortskaffas. Förordning (2016:1193).

20 b § Tillståndsmyndigheten ska inhämta kommunens yttrande över en sådan ansökan om tillstånd som avses i 20 a §.

Om ansökan avser en anläggning som har stor betydelse från nationell synpunkt och rör Naturvårdsverkets, Havs- och vattenmyndighetens, Folkhälsomyndighetens, Socialstyrelsens, Statens jordbruksverks eller Sveriges geologiska undersöknings ansvarsområde, ska tillståndsmyndigheten inhämta yttrande också från den berörda myndigheten.
Förordning (2013:893).

Särskilda bestämmelser om täkter

20 c § Tillsynsmyndigheten ska besluta att en täkt är avslutad, om verksamhetsutövaren begär det och det område där verksamheten har bedrivits har efterbehandlats på ett från hälso- och miljösynpunkt godtagbart sätt.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även om inte hela området har efterbehandlats, om det område som återstår att efterbehandla inte är större än 2 hektar och det på detta område inte bedrivs någon verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251). Upplag av massor som uppkommit i verksamheten får finnas kvar på området i högst fem år från beslutet.
Förordning (2018:1458).

20 d § Om tillsynsmyndigheten får kännedom om att en täktverksamhet som är tillståndspliktig enligt denna förordning bedrivs av någon annan än den som har fått tillstånd för verksamheten, ska myndigheten underrätta Skatteverket om vem som bedriver verksamheten.
Förordning (2010:953).

20 e § Länsstyrelsen får förelägga den som ansöker om tillstånd till täkt enligt denna förordning att lägga fram en utredning som belyser behovet av täkten samt en täktplan av den omfattning som behövs.

Om föreläggandet inte följs, får länsstyrelsen avvisa ansökan. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om detta.
Förordning (2010:953).

20 f § Om länsstyrelsen överväger att meddela föreskrifter om skydd för grundvattnet enligt 7 kap. 22 § miljöbalken för ett område som avses med en ansökan om tillstånd till täkt enligt denna förordning, får frågan om tillstånd prövas först när frågan om skyddet för grundvattnet har avgjorts.
Länsstyrelsen får dock pröva frågan om tillstånd omedelbart, om det finns särskilda skäl. Förordning (2010:953).

20 g § Den som ger, vägrar, ändrar eller upphäver ett tillstånd till täkt enligt denna förordning ska snarast skicka beslutet till Naturvårdsverket och till kommunen. Beslutet ska skickas också till Havs- och vattenmyndigheten, väghållningsmyndigheten och lantmäterimyndigheten, om det inte är uppenbart att myndigheten saknar behov av att få information om beslutet.
Förordning (2011:625).

20 h § En ansökan om tillstånd eller anmälan som avser täkt av torv ska, utöver det som följer av 19 kap. 5 § miljöbalken, innehålla uppgift om huruvida torven ska användas för att utvinna energi.

Om ansökan avser torv som ska användas för att utvinna energi, ska ansökan innehålla uppgifter om innehåll av ämnen som kan medföra skada på människors hälsa eller miljön.

Förordning (2016:997).

20 i § Tillståndsmyndigheten ska inhämta yttrande från Sveriges geologiska undersökning över en sådan ansökan som avses i 20 h §. Förordning (2016:997).

Anmälningsplikt enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

21 § Har upphävts genom förordning (2013:262).

22 § En anmälan som avses i 1 kap. 10 eller 11 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska göras i god tid innan verksamheten påbörjas eller åtgärden vidtas. Anmälan ska vara skriftlig och ges in till den myndighet eller kommun som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) utövar den operativa tillsynen över verksamheten eller åtgärden. Anmälan ska dock ges in till länsstyrelsen, om verksamheten eller åtgärden har samband med en annan fråga som prövas av länsstyrelsen. Förordning (2013:769).

22 a § Har upphävts genom förordning (2008:690).

23 § Om tillstånd enligt 9 kap. 6 § miljöbalken söks till en verksamhet eller åtgärd som avses i 1 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251) behöver anmälan inte göras. Förordning (2013:262).

24 § Om det finns särskilda skäl, får den kommunala nämnden överlämna anmälningsärendet till länsstyrelsen.
Förordning (2013:262).

24 a § Ny beteckning 26 a § genom förordning (2008:690).

24 b § Har upphävts genom förordning (2008:690).

25 § En anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken ska innehålla

1. de uppgifter, ritningar och tekniska beskrivningar som behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna bedöma den miljöfarliga verksamhetens eller åtgärdens art, omfattning och miljöeffekter, och

2. de uppgifter som anges i 8 § och 9 § 1 miljöbedömningsförordningen (2017:966), om anmälan avser en verksamhet eller åtgärd enligt 2 kap. 3 eller 4 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 5, 10 eller 17 §, 5 kap. 3, 6, 7, 10, 11, 16, 19, 21, 23, 25, 27 eller 28 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 §, 12 kap. 40, 41, 46 eller 47 §, 13 kap. 2, 4 eller 6 §, 14 kap. 4, 5, 8 eller 20 §, 15 kap. 10 §, 16 kap. 3 eller 10 §, 18 kap. 1, 2, 4, 5 eller 10 §, 20 kap. 2 eller 4 §, 21 kap. 11, 12 eller 15 §, 24 kap. 2 eller 5 §, 28 kap. 4 §, 29 kap. 17, 31, 33 eller 37 § eller 30 kap. 3 § miljöprövningsförordningen (2013:251).
Förordning (2017:972).

25 a § En anmälan som avser en verksamhet med vindkraftverk ska, utöver det som anges i 25 §, innehålla

1. ett kartunderlag som visar verksamhetens lokalisering,
2. en teknisk specifikation som för varje vindkraftverk innehåller uppgift om höjden inklusive rotorblad, navhöjden och rotordiametern samt övriga tekniska uppgifter av betydelse,
3. en beskrivning av vindförhållandena på platsen och det förväntade energiutbytet från verksamheten,
4. en beskrivning av hur verksamheten påverkar natur- och kulturmiljöer, särskilt områden som är reglerade i 3, 4 och 7 kap. miljöbalken,
5. en uppgift om huruvida det eller de vindkraftverk som omfattas av anmälan ska stå tillsammans med redan uppförda vindkraftverk,
6. en redogörelse för förekomsten av vindkraftverk inom en radie på 2 kilometer från varje vindkraftverk som omfattas av anmälan,
7. en redogörelse för de vägar som behövs för uppförande och drift av anläggningen och verksamheten,
8. en redogörelse för dragningen fram till elnätet av de kraftledningar som behövs för uppförande och drift av anläggningen och verksamheten,
9. en landskapsanalys som med ett fotomontage eller på annat sätt visar hur anläggningen syns i landskapet,
10. en beräkning av bullret från anläggningen vid berörda byggnader, och
11. en beräkning av skuggning och reflexer från anläggningen vid berörda byggnader. Förordning (2013:262).

25 b § Den myndighet som handlägger ett anmälningsärende som avser en verksamhet med vindkraftverk

1. får medge undantag från kraven i 25 a §, om undantaget avser sådant som inte behövs för handläggningen, och
2. ska i lämplig omfattning samordna handläggningen av anmälningsärendet med handläggningen av ett ärende enligt plan- och bygglagen (2010:900) som avser samma vindkraftverk.
Förordning (2011:368).

25 c § En anmälan som avser en anläggning där en kostnads-nyttoanalys ska utföras enligt 3 § lagen (2014:268) om vissa kostnads-nyttoanalyser på energiområdet, ska utöver det som anges i 25 § innehålla

1. en redovisning av slutsatserna i en kostnads-nyttoanalys som godkänts enligt den lagen, och
2. beslutet om godkännande av analysen enligt samma lag.
Förordning (2014:355).

25 d § En anmälan som avser en verksamhet med behandling av avfall ska utöver det som anges i 25 § innehålla

1. uppgifter om de typer och mängder av avfall som ska behandlas,
2. uppgifter om de metoder för att behandla avfall som ska användas,
3. förslag till skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått som behövs med hänsyn till verksamheten, den plats som verksamheten bedrivs på och andra

omständigheter,

4. förslag till åtgärder för övervakning och kontroll av verksamheten, och
5. förslag till åtgärder som behövs i fråga om avslutning av verksamheten och efterbehandling. Förordning (2018:2005).

25 e § En anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken ska ges in i tre exemplar, om den avser en verksamhet eller åtgärd som enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) omfattas av "tillståndsplikt A", och i två exemplar i övriga fall. Förordning (2018:2005).

25 f § När en anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken har getts in ska

1. den kommunala nämnden genast skicka ett exemplar av handlingarna till länsstyrelsen, om anmälan har getts in till nämnden, och
2. länsstyrelsen genast skicka ett exemplar av handlingarna till den kommunala nämnden, om anmälan har getts in till länsstyrelsen.

Om anmälan avser en verksamhet som enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) omfattas av "tillståndsplikt A", ska nämnden eller länsstyrelsen också skicka ett exemplar av anmälan till Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten. Förordning (2018:2005).

26 § De statliga och kommunala myndigheter samt organisationer och enskilda som kan ha ett särskilt intresse i saken skall på lämpligt sätt och i skälig omfattning ges tillfälle att yttra sig över en anmälan.

26 a § I fråga om en verksamhet eller åtgärd som anges i 25 § 2 ska den myndighet som handlägger anmälan

1. pröva om verksamheten eller åtgärden behöver tillståndsprövas,
2. vid prövningen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 10-13 §§ miljöbedömningsförordningen (2017:966), och
3. förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd, om myndigheten finner att verksamheten eller åtgärden kan antas medföra en betydande miljöpåverkan. Förordning (2017:972).

27 § När ett anmälningsärende är tillräckligt utrett och om det behövs, ska den myndighet som handlägger ärendet i ett föreläggande till verksamhetsutövaren besluta om försiktighetsmått eller förbud enligt miljöbalken eller förelägga verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 a § miljöbalken.

Om ärendet avser en verksamhet med återvinning eller bortskaffande av avfall och verksamhetsutövaren inte föreläggs att ansöka om tillstånd, ska myndigheten förelägga om försiktighetsmått eller förbud. Ett föreläggande om försiktighetsmått ska innehålla uppgifter om de

1. typer och mängder av avfall som får behandlas,
2. metoder för att behandla avfall som får användas,
3. tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen ifråga,
4. skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått som behövs med hänsyn till

verksamheten, den plats som verksamheten bedrivs på och andra omständigheter,

5. åtgärder som behövs för att övervaka och kontrollera verksamheten, och
6. åtgärder som behövs ifråga om avslutning av verksamheten och efterbehandling.

Om sådana åtgärder inte beslutas, ska myndigheten underrätta den som har gjort anmälan om att ärendet inte föranleder någon åtgärd från myndighetens sida. Förordning (2018:2005).

28 § Det är förbjudet att utan anmälan till tillsynsmyndigheten vidta en avhjälpandeåtgärd med anledning av en föroreningsskada i ett mark- eller vattenområde, grundvatten, en byggnad eller en anläggning enligt 10 kap. miljöbalken, om åtgärden kan medföra ökad risk för spridning eller exponering av föroreningarna och denna risk inte bedöms som ringa.

Första stycket gäller inte i fråga om områden som blivit förklarade som miljöriskområden enligt 10 kap. 15 § miljöbalken.

Beträffande anmälan enligt första stycket tillämpas bestämmelserna i 20-25 §§. Förordning (2007:735).

Rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken

29 § Innan ett förordnande om rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken meddelas eller handräckning enligt 17 § samma kapitel begärs i fråga om en miljöfarlig verksamhet som rör Naturvårdsverkets eller Havs- och vattenmyndighetens ansvarsområde ska samråd ske med den berörda myndigheten, om det kan befaras att kostnaden inte kan tas ut av den som åtgärden riktas mot. Detta gäller dock inte, om saken är så brådskande att samråd inte hinner ske. Förordning (2011:625).

30 § Har en tillsynsmyndighet förordnat om rättelse enligt 26 kap. 18 § miljöbalken, får kostnaderna för åtgärderna förskötteras av allmänna medel.

Miljörapport m.m.

31 § En miljörapport ska innehålla

1. uppgift om verksamhetsutövarens namn och organisationsnummer, och
2. de uppgifter i övrigt som följer av föreskrifter som Naturvårdsverket har meddelat med stöd av 47 a §.

Förordning (2010:953).

31 a § I fråga om en anläggning för sortering eller krossning av berg, naturgrus eller andra jordarter som omfattas av 4 kap. 6 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska verksamhetsutövaren i en miljörapport lämna uppgifter om produktionen, om länsstyrelsen begär det. Utöver det som följer av 31 § ska en

sådan rapport innehålla uppgifter om produktionen i fråga om naturgrus, morän och berg.

Förordning (2013:262).

32 § Om en verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt denna förordning eller enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) bedrivs av någon annan än den som har fått tillstånd för verksamheten eller anmält den, ska den nya verksamhetsutövaren snarast möjligt upplysa tillsynsmyndigheten om det ändrade förhållandet.

Förordning (2013:262).

Särskilda bestämmelser till skydd mot olägenheter för människors hälsa

33 § I syfte att hindra uppkomst av olägenhet för människors hälsa skall en bostad särskilt;

1. ge betryggande skydd mot värme, kyla, drag, fukt, buller, radon, luftföroreningar och andra liknande störningar,
2. ha tillfredsställande luftväxling genom anordning för ventilation eller på annat sätt,
3. medge tillräckligt dagsljus,
4. hållas tillfredsställande uppvärmd,
5. ge möjlighet att upprätthålla en god personlig hygien,
6. ha tillgång till vatten i erforderlig mängd och av godtagbar beskaffenhet till dryck, matlagning, personlig hygien och andra hushållsgöromål.

34 § Utöver vad som anges i 9 kap. 9 § miljöbalken skall byggnader, lokaler för annat än allmänna ändamål och anläggningar hållas fria från ohyra.

Åtgärder skall vidtas mot skadedjur som kan orsaka olägenhet för människors hälsa. Är det av särskild betydelse med hänsyn till hälsoskyddet, skall kommunen sörja för att åtgärderna vidtas.

35 § Det skall finnas tillräckligt med toaletter i eller i anslutning till byggnader där människor vistas under en längre tid av dygnet.

36 § Husdjur och andra djur som hålls i fångenskap skall förvaras och skötas så att olägenheter för människors hälsa inte uppkommer.

37 § Den som avser att anordna en gödselstad eller annan upplagsplats för djurspillning inom ett område med detaljplan, ska anmäla detta till den kommunala nämnden eller till försvarsinspektören för hälsa och miljö, om inspektören har tillsyn över verksamheten. Förordning (2017:793).

38 § Det är förbjudet att utan anmälan driva eller arrangera

1. verksamhet där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygieniska behandlingar som innebär risk för blodsmitta på grund av användningen av skalpeller,

akupunktur nålar, piercningsverktyg eller andra liknande skärande eller stickande verktyg,

2. bassängbad för allmänheten eller som på annat sätt används av många människor, eller

3. förskola, öppen förskola, fritidshem, öppen fritidsverksamhet, förskoleklass, grundskola, grundsärskola, gymnasieskola, gymnasiesärskola, specialskola, sameskola eller internationell skola.

Anmälan ska göras till den kommunala nämnden i den kommun där verksamheten ska drivas eller arrangeras. Om försvarsinspektören för hälsa och miljö har tillsyn över verksamheten ska anmälan göras till denne.

En anmälningspliktig verksamhet får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte tillsynsmyndigheten bestämmer något annat. Förordning (2017:793).

Kommunala föreskrifter m.m.

39 § Om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer, får kommunen föreskriva att

1. nötkreatur, häst, get, får eller svin,
2. pälsdjur eller fjäderfä som inte är sällskapsdjur, eller
3. orm

inte får hållas inom område med detaljplan eller områdesbestämmelser utan särskilt tillstånd av den kommunala nämnden. Ett sådant tillstånd får förenas med särskilda villkor.

40 § Om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer i en kommun, får kommunen meddela föreskrifter om

1. tomgångskörning med motordrivna fordon,
2. spridande av naturligt gödsel, slam och annan orenlighet inom område med detaljplan eller intill sådant område,
3. inrättande av annat slag av toalett än vattentoalett,
4. hantering av mjölk i utrymme för mjölkprodukter, på vilken livsmedelslagen (2006:804) inte tillämpas,
5. skydd för ytvattentäcker och enskilda grundvattentäcker,
6. tillfälligt förbud mot småskalig eldning med vissa fasta bränslen inom särskilt angivna områden,
7. skötsel och tillsyn av eldningsanordning för vissa fasta bränslen,
8. tillfälligt förbud mot eldning av löv, kvistar och annat trädgårdsavfall inom planlagt område,
9. bränning av halm på åkermark, och
10. luftvärmepumpar.

Om det i en kommun förekommer camping i betydande omfattning, får kommunen meddela föreskrifter för eller förbjuda sådan camping inom särskilt

utsatta områden om det behövs för att förhindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.

Kommunen får i ett enskilt fall meddela föreskrifter om begränsningar av eller villkor för utövande av gatumusik på viss offentlig plats om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.

Förordning (2010:953).

41 § Försvarsmakten får meddela de ytterligare föreskrifter för Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt som behövs till skydd mot olägenheter för människors hälsa. Innan föreskrifter meddelas ska Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Folkhälsomyndigheten ges tillfälle att yttra sig inom respektive myndighets ansvarsområde.

Förordning (2017:793).

42 § Om det i en kommun finns tätbebyggt område som inte omfattas av detaljplan, får kommunen, om särskilda skäl föranleder det, föreskriva att en bestämmelse som avses i 37 eller 40 § första stycket 2 skall gälla även sådant tätbebyggt område.

43 § På en särskild karta skall märkas ut områden som avses i 13 § tredje stycket andra meningen, 17 § första stycket andra meningen, 40 samt 42 §§. Kartan skall fogas till kommunens övriga föreskrifter om hälsoskyddet i kommunen.

44 § Kommunen ska skyndsamt underrätta

1. länsstyrelsen om de föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av denna förordning, och

2. lantmäterimyndigheten om de föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av 40 § första stycket 5.

Bestämmelser om kungörande och tillgängliggörande av kommunala föreskrifter finns i 8 kap. 13 § kommunallagen (2017:725). Förordning (2017:1048).

45 § Kommunen ska utöver vad som framgår av miljötillsynsförordningen (2011:13) ägna särskild uppmärksamhet åt följande byggnader, lokaler och anläggningar:

1. byggnader som innehåller en eller flera bostäder och tillhörande utrymmen,
2. lokaler för undervisning, vård eller annat omhändertagande,
3. samlingslokaler där många människor brukar samlas,
4. hotell, pensionat och liknande lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds tillfällig bostad,
5. idrottsanläggningar, campinganläggningar, badanläggningar, strandbad och andra liknande anläggningar som är upplåtna för allmänheten eller som annars utnyttjas av många människor,

6. lokaler där allmänheten yrkesmässigt erbjuds hygienisk behandling, och
7. lokaler för förvaring av djur. Förordning (2011:21).

Ansökningar och anmälningar

46 § En ansökan eller en anmälan till den kommunala nämnden enligt 37 och 38 §§ eller bestämmelse meddelad med stöd av 39, 40 och 42 §§ ska vara skriftlig och innehålla de uppgifter som behövs för ärendet samt de ritningar och tekniska beskrivningar som behövs för att bedöma de anordningar, lokaler eller anläggningar som avses i ansökan eller anmälan. Förordning (2017:972).

Bemyndiganden för Naturvårdsverket

47 § Naturvårdsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka försiktighetsmått som ska gälla vid

1. träskyddsbehandling genom dopping,
 2. träskyddsbehandling genom tryck- eller vakuuminpregnering,
 3. oorganisk ytbehandling genom fosfatering,
 4. utsläpp av industriellt avloppsvatten,
 5. rening av avloppsvatten från tätbebyggelse,
 6. utsläpp till luft från anläggningar för förbränning av kommunalt avfall som har beviljats tillstånd enligt miljöskyddslagen (1969:387) eller miljöbalken,
 7. användning av avloppsslam i jordbruk,
 8. lagring, tömning, demontering och annat omhändertagande av skrotbilar, och
 9. lagring, förbehandling, återvinning och bortskaffande av avfall som utgörs av elektriska och elektroniska produkter.
- Förordning (2013:262).

47 a § Naturvårdsverket får

1. i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt enligt denna förordning eller miljöprövningsförordningen (2013:251) eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 a § miljöbalken meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan även i andra avseenden än vad som omfattas av villkoren i ett tillståndsbeslut liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål,
2. i fråga om verksamheter som inte är tillståndspliktiga enligt miljöprövningsförordningen meddela föreskrifter om att det i en miljörapport ska lämnas sådana uppgifter om utsläpp och överföringar av föroreningar som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009,
3. i fråga om avloppsledningsnät som är anslutna till en avloppsreningsanläggning som är tillståndspliktig enligt

miljöprövningsförordningen meddela föreskrifter om att det i en miljörapport ska lämnas uppgifter om

- a) det antal bräddningar av avloppsvatten som har skett under året,
 - b) de platser där bräddning har skett, och
 - c) bräddad volym, redovisat som kubikmeter per plats och år,
4. meddela föreskrifter om vilka uppgifter om produktionen av naturgrus, morän och berg som en miljörapport enligt 31 a § ska innehålla, och
5. meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas.
- Förordning (2014:1371).

Expediering av dom m.m. i miljöskademål

48 § När mark- och miljödomstolen har meddelat en dom eller ett beslut med anledning av en talan enligt 32 kap. miljöbalken som rör Naturvårdsverkets eller Havs- och vattenmyndighetens ansvarsområde, ska domstolen underrätta den berörda myndigheten om domen eller beslutet. Förordning (2011:625).

Miljöbok

48 a § En mark- och miljödomstol ska i den miljöbok som avses i 8 § förordningen (1998:1388) om vattenverksamhet m.m. föra en förteckning över avgöranden om miljöfarlig verksamhet enligt miljöbalken.

Domstolsverket får meddela föreskrifter om förteckningen.
Förordning (2018:252).

Tillsyn och avgifter

49 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det operativa tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken samt 2 kap. 4, 26, 29 och 31 §§ miljötillsynsförordningen.

I förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken finns bestämmelser om avgifter.
Förordning (2011:21).

Utbyte av information

49 a § Har upphävts genom förordning (2013:262).

49 b § Naturvårdverket är den behöriga myndighet som avses i förordning (EG) nr 166/2006. Förordning (2008:690).

Överklagande

50 § Bestämmelser om överklagande finns i 18 kap. 1 § och 19 kap. 1 § miljöbalken samt 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Ett beslut av en länsstyrelse eller kommun att enligt 24 kap. 11 § miljöbalken självmant ta upp en fråga om omprövning av en verksamhet får inte överklagas.

Skogsstyrelsen får överklaga beslut som rör frågor om täkter enligt denna förordning. Förordning (2018:2106).

Straff och förverkande

51 § I 29 kap. miljöbalken finns bestämmelser om straff och förverkande.

Övergångsbestämmelser

1998:899

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, då miljöskyddsförordningen (1989:364) och hälsoskyddsförordningen (1983:616) skall upphöra att gälla.

2. Den som vid ikraftträdandet bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken krav på tillstånd till driften införs genom 5 §, skall senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 ha kommit in till tillståndsmyndigheten med en ansökan om sådant tillstånd.

Vad som sägs i första stycket om tillstånd gäller även den som bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken Naturvårdsverket eller länsstyrelsen med stöd av 10 § andra stycket miljöskyddslagen (1969:387), i dess lydelse före den 1 juli 1981, medgivit undantag från skyldigheten att ansöka om tillstånd. Förordning (2006:1162).

3. Den som vid ikraftträdandet bedriver miljöfarlig verksamhet för vilken krav på anmälan av driften införs genom 21 §, skall senast den 31 december 2002 ha kommit in till tillsynsmyndigheten med en sådan anmälan.

Vad som sägs i första stycket om anmälan gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Förordning (2001:748).

2001:513

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 2001. För sådana deponier som avses i 38 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall, för vilka tillståndsplikt

införs till följd av denna förordning, krävs tillstånd fr.o.m. den 1 januari 2009. Bestämmelser om anpassningsplaner för sådana deponier finns i 38-42 §§ nämnda förordning. Förordning (2001:748).

2001:748

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001.

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 december 2002 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 december 2001 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om anmälningsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002 utan hinder av att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten.

4. Det som sägs i punkt 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2001:1064

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Förordning (2002:557).

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2002 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om verksamheten har blivit tillståndspliktig till följd av att visst avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2002 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om verksamheten har blivit anmälningspliktig till följd av att visst avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall.

Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten. Förordning (2002:557).

4. Följande gäller för verksamheter som enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller förordningen (1996:971) om farligt avfall vid utgången av år 2001 hade tillstånd att hantera eller vidta andra åtgärder med sådant avfall som enligt äldre bestämmelser inte utgjorde farligt avfall men som enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas enligt tillståndet så länge som tillståndet gäller, dock längst till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ny ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2006:1162).

5. Följande gäller för verksamheter som enligt 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller förordningen (1996:971) om farligt avfall vid utgången av år 2001 hade anmälts för att hantera eller vidta andra åtgärder med sådant avfall som enligt äldre bestämmelser inte utgjorde farligt avfall men som enligt avfallsförordningen (2001:1063) skall anses som farligt avfall. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2002.

Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2002 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten. Förordning (2002:557).

6. Det som sägs i punkterna 2, 3 och 5 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Förordning (2002:557).

2002:557

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2002.

2002:619

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juli 2002.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 30 juli 2002 och

som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2006 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2006 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat. Förordning (2005:358).

3. Det som sägs i punkten 2 gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2003:80

För verksamhet där kärnkraftverk eller annan kärnreaktor nedmonteras eller avvecklas och där reaktorn har stängts av före den 1 maj 2003 gäller de nya bestämmelserna de åtgärder för nedmontering eller avveckling som efter avstängningen påbörjas den 1 maj 2003 eller senare. Förordning (2003:210).

2003:210

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003 men tillämpas från och med den 1 maj 2003.

2003:1052

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 1 januari 2004 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning.

Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt till och med den 31 december 2007 trots att tillståndsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2005, om verksamheten finns angiven i bilagan till förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter, och i övrigt senast den 31 december 2007 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat.

Förordning (2006:1162).

3. Verksamheter som blir anmälningspliktiga genom denna förordning får fortsätta att bedrivas till och med den 31 december 2004 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten senast den 31 december 2004 gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten.

4. Det som sägs i punkterna 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2005:15

1. Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2005 och får tillämpas från och med den 1 januari 2005.

2. Lagring som med tillämpning av 22 a § har påbörjats före den 15 februari 2005 skall anmälas senast den 29 mars 2005.

2005:180

Denna förordning träder i kraft den 3 maj 2005 och får tillämpas från och med den 1 januari 2005.

2005:354

1. Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2005.

2. Följande gäller för verksamheter som har påbörjats före den 30 juni 2005 och som inte omfattas av tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs genom denna förordning.

Verksamheterna får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2006 även om tillståndsplikt införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten givit in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2006 och tillståndsmyndigheten inte beslutar annat.

3. Det som sägs i punkten 2 gäller inte om tillståndsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

2005:623

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2005.

2. Tillstånd till täkt skall fortsätta att gälla om det har meddelats med stöd av 12 kap. 1 § miljöbalken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken.

Tillstånden skall anses meddelade enligt 9 kap. 6 § miljöbalken.

2006:1142

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2006.

2. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden om tillstånd som inletts före den 1 december 2006.

2007:674

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007 i fråga om 28 § och den 1 januari 2008 i övrigt.

2. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2008 och som inte har tillstånd enligt 5 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om tillståndsplikt införs till följd av denna förordning eller om verksamheten omfattas av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2001:748)

om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, punkten 2 eller 4 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2001:1064) om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (2003:1052) om ändring i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Verksamheten får fortsätta att bedrivas utan tillstånd till och med den 30 juni 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten har lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten senast den 30 juni 2008 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat.

Förordning (2007:1373).

3. Följande gäller för verksamheter som påbörjats före den 1 januari 2008 och som inte har tillstånd eller har anmälts enligt 5 § respektive 21 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, om anmälningsplikt införs till följd av denna förordning. Verksamheten får fortsätta att bedrivas till och med den 30 juni 2008 trots att anmälningsplikten införs. Därefter får verksamheten bedrivas endast om den som bedriver verksamheten har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 30 juni 2008.

4. Det som sägs i punkterna 2 och 3 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

5. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inlett före den 1 januari 2008.

2008:690

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2008.

2. Bestämmelser i denna förordning som jämförda med äldre bestämmelser innebär mindre stränga krav för en verksamhet ska tillämpas från och med den 30 juni 2008.

3. I fråga om verksamheter som har påbörjats före den 1 augusti 2008 och som inte har tillstånd enligt 5 § och som inte heller har behövt söka tillstånd förrän den 30 juni 2008 gäller följande. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär att en verksamhet blir anmälningspliktig i stället för tillståndspliktig får verksamheten bedrivas utan att anmälan har gjorts till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillsynsmyndigheten inte beslutar något annat.

4. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär strängare krav i fråga om anmälningsplikt för en verksamhet som har påbörjats före den 1 augusti 2008, får verksamheten fortsätta att bedrivas utan att anmälan har gjorts till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillsynsmyndigheten inte beslutar något annat.

5. Om denna förordning jämförd med äldre bestämmelser innebär strängare krav i fråga om tillståndsplikt för en verksamhet som har påbörjats före den 1 augusti 2008, får verksamheten fortsätta att bedrivas utan tillstånd till och med den 31 december 2008. Därefter får verksamheten bedrivas endast om verksamhetsutövaren har lämnat in en ansökan om tillstånd till

tillståndsmyndigheten senast den 31 december 2008 och tillståndsmyndigheten inte beslutar något annat.

6. Det som sägs i punkterna 3-5 gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 § andra stycket miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

7. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som har inletts före den 1 augusti 2008.

Bestämmelserna i 6 b § får dock tillämpas även på ärenden som har inletts före den 1 augusti 2008.

2008:727

1. Denna förordning träder i kraft den 1 september 2008 och tillämpas på verksamheter som inte är i drift eller omfattas av ett tillstånd enligt miljöbalken detta datum.

2. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inletts före den 1 september 2008.

2009:863

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2009.

2. En verksamhet som enligt äldre bestämmelser är anmälningspliktig får fortsätta att bedrivas enligt de äldre bestämmelserna trots att verksamheten blir tillståndspliktig med denna förordning, om verksamheten är anmäld den 1 augusti 2009.

3. En verksamhet som bedrivs den 1 augusti 2009 och som enligt äldre bestämmelser inte är anmälnings- eller tillståndspliktig men som blir anmälningspliktig med denna förordning får fortsätta att bedrivas enligt äldre bestämmelser.

4. Äldre bestämmelser gäller för prövningen och handläggningen av mål och ärenden som inletts före den 1 augusti 2009.

2017:972

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2018.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för handläggningen och bedömningen av ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

2018:2005

1. Denna förordning träder i kraft den 5 januari 2019.

2. En verksamhet med behandling av avfall som har anmälts enligt äldre bestämmelser ska ge in en ny anmälan som uppfyller kraven i 25 d § senast

- a) den 1 januari 2022, om verksamheten omfattas av 29 kap. 35, 37, 41 eller 43 § miljöprövningsförordningen (2013:251), och
- b) den 1 januari 2020 i andra fall.

Bilaga

Verksamheter och farliga ämnen

Denna bilaga innehåller en förteckning med beskrivningar av verksamheter och åtgärder som är tillståndspliktiga enligt 5 § och en förteckning över sådana farliga ämnen i utsläpp som avses i 11 a §.

AVDELNING 4

VERKSAMHETER MED HANTERING AV KEMISKA ÄMNEN

Farliga ämnen som innebär en miljöfarlig hantering som ska tillståndsprövas enligt 9 kap. 6 § miljöbalken

Denna avdelning består av Del 1 som innehåller en förteckning av särskilda farokategorier och Del 2 som innehåller en förteckning av farliga ämnen.

Följande gäller för tillämpningen av denna avdelning.

1. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, finns bestämmelser om klassificering och märkning av ämnen och blandningar.

2. Blandningar ska jämföras med rena ämnen förutsatt att de hålls inom de koncentrationsgränser som på grund av ämnenas egenskaper fastställs i förordning (EG) nr 1272/2008, eller dess senaste anpassning till den tekniska utvecklingen, utom om en procentsammansättning eller annan beskrivning anges specifikt.

3. Farliga ämnen som inte omfattas av förordning (EG) nr 1272/2008, inklusive avfall, men som förekommer eller sannolikt förekommer vid en verksamhet och vid de förhållanden som råder vid verksamheten har eller sannolikt har motsvarande egenskaper när det gäller möjligheter att orsaka allvarliga olyckshändelser, ska provisoriskt hänföras till den farokategori i Del 1 som är mest analog eller det farliga ämne i Del 2 som är mest analogt.

4. Om ett farligt ämne uppvisar egenskaper som medför flera klassificeringar enligt förordning (EG) nr 1272/2008, ska den klassificering som motsvarar den lägsta mängden farligt ämne gälla. I de fall ett farligt ämne omfattas av Del 1 och även förtecknas i Del 2, ska de mängder som anges i Del 2 tillämpas.

5. Om något av de ämnen som anges i Del 2 punkterna 42-48 ingår i en brandfarlig vätska som avses i Del 1 punkterna P5a eller P5b ska de mängder som anges i de sistnämnda punkterna tillämpas.

6. Den mängd farligt ämne som ska beaktas vid tillämpningen av föreskrifterna är den maximala mängd som förekommer eller kan förekomma. Farliga ämnen

som förekommer i en verksamhet endast i mängder som är lika med eller understiger 2 procent av den angivna mängden i Del 1 och Del 2 ska inte tas med i beräkningen av den totala mängd som förekommer om de är placerade inom verksamheten så att de inte kan utlösa en allvarlig olyckshändelse någon annanstans inom den.

7. Om det inom en verksamhet förekommer eller kan förekomma flera farliga ämnen som anges i denna bilaga i mängder som understiger de gränsmängder som anges för varje ämne ska en summering göras för att fastställa om verksamheten omfattas av bestämmelserna. Vid tillämpning av summeringen ska det valda gränsvärdet alltid motsvara den aktuella klassificeringen. Summeringen görs enligt formeln $S_{qx}/Q_x = q_1/Q_1 + q_2/Q_2 + \dots + q_n/Q_n$ där q_x betecknar den förekommande mängden farligt ämne x för "ämne 1" t.o.m. "ämne n " i förteckningarna över ämne och kategorier av ämnen i denna bilaga och Q_x betecknar den i denna bilaga angivna gränsmängden för respektive ämne eller kategori av ämnen.

Denna formel tillämpas för:

- a) summering av farliga ämnen som är förtecknade i Del 2 och som ingår i akut toxicitet kategori 1, 2 eller 3 (via inhalation) eller STOT SE kategori 1, tillsammans med farliga ämnen som ingår i avsnitt H: posterna H1 till H3 i Del 1,
- b) summering av farliga ämnen som är förtecknade i Del 2 och som är explosiva ämnen, blandningar eller föremål, brandfarliga gaser, brandfarliga aerosoler, oxiderande gaser, brandfarliga vätskor, självreagerande ämnen och blandningar, organiska peroxider, pyrofora vätskor och fasta ämnen, oxiderande vätskor och fasta ämnen tillsammans med de farliga ämnen som ingår i avsnitt P posterna P1 till P8 i Del 1, och
- c) summering av farliga ämnen som anges i Del 2 och som ingår i farliga för vattenmiljön, akut kategori 1, kronisk kategori 1 eller kronisk kategori 2 tillsammans med de farliga ämnen som ingår i avsnitt E posterna E1 och E2 i Del 1.

Om någon av summorna under a, b eller c är lika med eller större än ett (1) ska verksamheten omfattas av bestämmelserna.

8. Undantaget från denna avdelning är:

- a) faror som har samband med joniserande strålning som utgår från ämnen,
- b) sådan hantering av farliga ämnen som omfattas av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och som sker utanför verksamheten,
- c) transport av farliga ämnen som sker som bulklast i fartyg när transporten sker i fartygets fasta tankar, eller farliga ämnen som används som drivmedel i fartyg utanför de verksamheter som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor,
- d) transport av farliga ämnen i rörledningar utanför de verksamheter som omfattas av lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, eller
- e) militär verksamhet.

9. Om ändring i ett ämnes klassificering som avses i Del 1 medför att en verksamhet som omfattas av denna avdelning blir tillståndspliktig gäller följande.

a) Om verksamheten påbörjats före ändringen får den trots tillståndskravet fortsätta att bedrivas i två år från ändringen. Därefter får den bedrivas endast om det finns tillstånd för den eller verksamhetsutövaren inom tvåårsfristen har ansökt om tillstånd och tillståndsmyndigheten inte beslutar annat.

b) Det som sägs i a gäller inte om tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 6 a § miljöbalken har förelagt verksamhetsutövaren att ansöka om tillstånd.

Del 1 - Kategorier av farliga ämnen

I denna del anges farokategorier i tabeller i avsnitt H, P, E och O. Efter tabellen i avsnitt P finns anmärkningar till de olika punkterna i tabellen.

Avsnitt H - Hälsoror

Farokategori enligt förordning
(EG) 1272/2008

Mängd i ton

H1 Akut toxicitet, kategori 1, alla

exponeringsvägar

20

H2 Akut toxicitet

- kategori 2, alla exponeringsvägar

- kategori 3, exponeringsväg via inhalation, eller

- kategori 3, exponeringsväg via oralt intag (H 301) i de fall då ämnena inte kan

klassificeras vare sig utgående från akut toxicitet vid inhalation eller akut toxicitet vid dermtalt upptag, exempelvis på grund av att det inte föreligger entydiga uppgifter om toxicitet vid

inhalation eller dermtalt upptag.

200

H3 STOT specifik organtoxicitet -

enstaka exponering STOT SE kategori 1

200

Avsnitt P - Fysikaliska faror

Farokategori enligt förordning
(EG) 1272/2008

Mängd i ton

P1a Explosiva ämnen, blandningar och föremål

- Instabilt explosivt ämne, blandning eller föremål,

- Explosiva ämnen, blandningar och föremål, riskgrupp 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6, eller

- ämnen eller blandningar som har explosiva egenskaper enligt metod A.14 i förordning (EG) nr 440/2008 och inte tillhör faroklasserna Organiska peroxider eller Självreaktiva ämnen

och blandningar.

50

P1b Explosiva ämnen, blandningar och föremål

Explosiva ämnen, blandningar och

föremål, riskgrupp 1.4.

200

P2 Brandfarliga gaser

Brandfarliga gaser kategori 1 eller 2 50
P3a Brandfarliga aerosoler

"Brandfarliga" aerosoler kategori 1 eller 2 som innehåller brandfarliga gaser kategori 1 eller 2, eller brandfarliga

vätskor kategori 1 500
(netto)

P3b Brandfarliga aerosoler

"Brandfarliga" aerosoler kategori 1 eller 2 som varken innehåller brandfarliga gaser kategori 1 eller 2, eller

brandfarliga vätskor kategori 1 50 000
(netto)

P4 Oxiderande gaser

Oxiderande gaser kategori 1 200

P5a Brandfarliga vätskor

- Brandfarliga vätskor, kategori 1,
- Brandfarliga vätskor i kategori 2 eller 3 som hålls vid en temperatur över sin kokpunkt, eller

- andra vätskor med flampunkt 60°C som hålls vid en temperatur över sin kokpunkt. 50

P5b Brandfarliga vätskor

- Brandfarliga vätskor i kategori 2 eller 3 där särskilda processförhållanden, såsom högt tryck eller hög temperatur, kan ge upphov till fara för allvarlig olyckshändelse, eller

- andra vätskor med flampunkt 60°C där särskilda processförhållanden, såsom högt tryck eller hög temperatur, kan ge upphov till fara för allvarlig olyckshändelse. 200

P5c Brandfarliga vätskor

Brandfarliga vätskor, kategori 2 eller 3, som inte omfattas av P5a

och P5b 50 000

P6a Självreaktiva ämnen och blandningar och Organiska peroxider

- Självreaktiva ämnen och blandningar, typ A eller B, eller
- Organiska peroxider, typ A eller B 50

P6b Självreaktiva ämnen och blandningar och Organiska peroxider

- Självreaktiva ämnen och blandningar, typ C, D, E eller F, eller
- Organiska peroxider, typ C, D, E eller F 200

P7 Pyrofora vätskor och fasta ämnen

- Pyrofora vätskor, kategori 1, eller
- Pyrofora fasta ämnen kategori 1 200

P8 Oxiderande vätskor och fasta ämnen

- Oxiderande vätskor, kategori 1, 2 eller 3, eller
- Oxiderande fasta ämnen, kategori 1, 2 eller 3 200

Anmärkning till punkten P1a tredje strecksatsen: Testning av explosiva egenskaper hos ämnen och blandningar behövs bara om den screening som görs enligt bilaga 6

del III i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, Manual of Tests and Criteria, visar att ämnet eller blandningen kan ha explosiva egenskaper. Mer vägledning om när testning inte behövs finns i beskrivningen av metoden A.14 i kommissionens förordning (EG) nr 440/2008 av den 30 maj 2008 om testmetoder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach).

Anmärkning till punkterna P1a och P1b: Faroklassen Explosiva ämnen, blandningar och föremål inbegriper explosiva föremål enligt avsnitt 2.1. i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008. För föremål som innehåller explosiva ämnen eller blandningar är det ämnets eller blandningens mängd som ska gälla, om den är känd. Om mängden inte är känd, ska hela föremålet betraktas som explosivt.

Anmärkning till punkten P1b: Om explosiva ämnen, blandningar och föremål i riskgrupp 1.4 packas upp eller omförpackas, ska de tilldelas posten P1a, utom om det kan visas att faran fortfarande ingår i riskgrupp 1.4 i förordning (EG) nr 1272/2008.

Anmärkning till punkterna P3a och P3b: Brandfarliga aerosoler klassificeras i enlighet med rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare. "Extremt brandfarliga" och "brandfarliga aerosoler" enligt direktiv 75/324/EEG motsvarar "brandfarliga aerosoler kategori 1" respektive "brandfarliga aerosoler kategori 2" i förordning (EG) nr 1272/2008.

Anmärkning till punkten P3b: När denna post används måste det finnas dokumentation på att aerosolbehållaren inte innehåller brandfarlig gas i kategori 1 eller 2, eller brandfarlig vätska i kategori 1.

Anmärkning till punkten P5a tredje strecksatsen och P5b andra strecksatsen: Vid klassificering av brandfarliga vätskor gäller enligt punkt 2.6.4.5 i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008 att vätskor med en flampunkt över 35°C inte behöver klassificeras i kategori 3 om negativa resultat har erhållits vid testet för underhåll av förbränning L.2, del III, avsnitt 32 i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, Manual of Tests and Criteria. Detta gäller dock inte under förhöjda förhållanden såsom hög temperatur eller högt tryck. Därför omfattas dessa vätskor av P5a eller P5b.

Avsnitt E - Miljöfarlighet

Farokategori enligt förordning
(EG) 1272/2008

Mängd i ton

E1 Farligt för vattenmiljön i kategorin

akut 1 eller kronisk 1

200

E2 Farligt för vattenmiljön i kategorin

kronisk 2

500

Extracted by GlobalMSDS

11th September 2019

Avsnitt O - Andra faror

Farokategori enligt förordning

Mängd i ton

(EG) 1272/2008

01 Ämnen eller blandningar med

faroangivelse EUH014

500

02 Ämnen och blandningar som vid kontakt med vatten utvecklar brandfarliga gaser

kategori 1

500

03 Ämnen eller blandningar med

faroangivelse EUH029

200

Del 2 - Namngivna farliga ämnen

I denna del anges farliga ämnen i en tabell. Efter tabellen finns anmärkningar till de olika punkterna i tabellen.

Farliga ämnen

Mängd i ton

1. Ammoniumnitrat (gödselmedel med

självvunderhållande sönderfall)

10 000

2. Ammoniumnitrat (gödselkvalitet)

5 000

3. Ammoniumnitrat (teknisk kvalitet)

2 500

4. Ammoniumnitrat (material som inte uppfyller specifikationerna och gödselmedel

som inte uppfyller kraven i

detonationsprovet)

50

5. Kaliumnitrat (i pellet- eller

granulatform)

10 000

6. Kaliumnitrat (i kristallform)

5 000

7. Arsenikpentoxid, arsenik(V)syra och/eller dess salter med CAS-nummer

1303-28-2

2

8. Arseniktrioxid, arsenik(III)syrlighet och/eller dess salter med CAS-nummer

1327-53-3

0,1

9. Brom med CAS-nummer 7726-95-6

100

10. Klor med CAS-nummer 7782-50-5

25

11. Nickelföreningar i inhalerbar pulverform (nickelmonoxid, nickeldioxid,

nickelsulfid, trinickeldisulfid,

dinickeltrioxid)

1

12. Etylenimin med CAS-nummer 151-56-4

20

13. Fluor med CAS-nummer 7782-41-4

20

14. Formaldehyd (koncentration M 90 %)

med CAS-nummer 50-00-0

50

15. Väte med CAS-nummer 1333-74-0

50

16. Väteklorid (kondenserad gas) med

CAS-nummer 7647-01-0

250

17. Blyalkyler

50

18. Kondenserade brandfarliga gaser kategori 1 eller 2 (inklusive LPG) och

naturgas

200

19. Acetylen med CAS-nummer 74-86-2

50

20. Etylenoxid med CAS-nummer 75-21-8

50

21. Propylenoxid med CAS-nummer 75-56-9

50

22. Metanol med CAS-nummer 67-56-1

5 000

23. 4,4' Metylenbis (2-kloranilin) och/eller dess salter, i pulverform,

med CAS-nummer 101-14-4

0,01

24. Metylisocyanat med CAS-nummer

Extracted by GlobalMSDS

11th September 2019

624-83-9	0,15
25. Syrgas med CAS-nummer 7782-44-7	2 000
26. 2,4-toluendiisocyanat med CAS-nummer 584-84-9 eller 2,6-toluendiisocyanat med CAS-nummer 91-08-7	100
27. Karbonyldiklorid (fosgen) med CAS-nummer 75-44-5	0,75
28. Arsin (arseniktrihydrid) med CAS-nummer 7784-42-1	1
29. Fosfin (fosfortrihydrid) med CAS-nummer 7803-51-2	1
30. Svaveldiklorid med CAS-nummer 10545-99-0	1
31. Svaveltrioxid med CAS-nummer 7446-11-9	75
32. Polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner (inklusive TCDD) beräknade som TCDD-ekvivalenter. Kvantiteterna av polyklordibensofuraner och polyklordibensodioxiner beräknas med hjälp av följande faktorer:	
2,3,7,8-TCDD	1
2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDD	0,0003
OCDF	0,0003
	0,001
33. Följande cancerframkallande ämnen eller blandningar som innehåller följande cancerframkallande ämnen i halter över 5 viktprocent:	
- 4-aminobifenyl och/eller dess salter,	
- bensotriklorid,	
- benzidin och/eller dess salter,	
- bis(klorometyl)eter,	
- klordimetyleter,	
- 1,2-dibrometan,	
- dietylsulfat,	
- dimetylsulfat,	
- dimetylkarbamoylklorid,	
- 1,2-dibrom-3-klorpropan,	
- 1,2-dimetylhydrazin,	
- dimetylnitrosamin,	
- hexametylfosfortriamid,	
- hydrazin,	

- 2-naftylamin och/eller dess salter,	
- 4-nitrodifenyl, och	
- 1,3-propansulton	2
34. Petroleumprodukter och alternativa bränslen	
a) Bensin och nafta	
b) Fotogen (inklusive flygbränslen)	
c) Gasoljor (inklusive dieselbränslen, lätta eldningsoljor och blandkomponenter för gasoljor)	
d) Tunga eldningsoljor	
e) Alternativa bränslen med samma användningsändamål och liknande egenskaper i fråga om brand- och miljöfarlighet som de produkter som avses i a-d	25 000
35. Vattenfri ammoniak med CAS-nummer	
7664-41-7	200
36. Bortrifluorid med CAS-nummer	
7637-07-2	20
37. Vätesulfid med CAS-nummer 7783-06-4	20
38. Piperidin med CAS-nummer 110-89-4	200
39. Bis(2-dimetylaminoetyl) (metyl)amin	
med CAS-nummer 3030-47-5	200
40. 3-(2-etylhexyloxi)propylamin med	
CAS-nummer 5397-31-9	200
41. Blandningar av natriumhypoklorit som klassificeras som farliga för vattenmiljön akut kategori 1 [H400] som innehåller mindre än 5 % aktivt klor och inte hänförs till någon av de övriga farokategorierna i Del 1.	500
42. Propylamin med CAS-nummer 107-10-8	2 000
43. Tert-butylakrylat med CAS-nummer	
1663-39-4	500
44. 2-metyl-3-butenenitril med	
CAS-nummer 16529-56-9	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5, tiadiazin-2-tion (Dazomet) med	
CAS-nummer 533-74-4	200
46. Metylakrylat med CAS-nummer 96-33-3	2 000
47. 3-metylpyridin med CAS-nummer	
108-99-6	2 000
48. 1-brom-3-klorpropan med CAS-nummer	
109-70-6	2 000

Anmärkning till punkten 1: Detta gäller blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel (blandade/sammansatta gödselmedel innehåller ammoniumnitrat med fosfat och/eller pottaska) som kan undergå självunderhållande sönderfall i enlighet med FN:s "trough test" (se FN:s Manual of Tests and Criteria, del III, punkt 38.2) och hos vilka kvävehalten på grund av ammoniumnitrat uppgår till

- mellan 15,75 och 24,5 viktprocent, och vilka antingen innehåller sammanlagt högst 0,4 % brännbara/organiska material eller uppfyller kraven i bilaga III-2 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel (15,75 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 45 % ammoniumnitrat och 24,5 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 70 % ammoniumnitrat), eller

- 15,75 viktprocent eller mindre utan begränsning för brännbart material.

Anmärkning till punkten 2: Detta gäller enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och ammoniumnitratbaserade blandade/sammansatta gödselmedel som uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003, och där kvävehalten på grund av ammoniumnitrat

- överstiger 24,5 viktprocent, med undantag för blandningar av enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 %,
- överstiger 15,75 viktprocent för blandningar av ammoniumnitrat och ammoniumsulfat, eller
- överstiger 28 viktprocent för blandningar av enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel med dolomit, kalksten och/eller kalciumkarbonat med en renhetsgrad på minst 90 % (28 viktprocent kväve på grund av att ammoniumnitratet motsvarar 80 % ammoniumnitrat).

Anmärkning till punkten 3: Detta gäller ammoniumnitrat och blandningar av ammoniumnitrat i vilka kvävehalten på grundval av ammoniumnitrat uppgår till

- mellan 24,5 och 28 viktprocent, och där halten av brännbara ämnen inte överstiger 0,4 %, eller
- mer än 28 viktprocent, och där halten av brännbara ämnen inte överstiger 0,2 %.

Detta gäller också vattenlösningar med ammoniumnitrat där ammoniumnitrathalten överstiger 80 viktprocent.

Anmärkning till punkten 4: Detta gäller

- kasserat material från tillverkningsprocessen, ammoniumnitrat och blandningar av ammoniumnitrat, enkla ammoniumnitratbaserade gödselmedel och blandade/sammansatta ammoniumnitratbaserade gödselmedel enligt anmärkningen till punkterna 2 och 3 som returneras eller har returnerats från slutanvändaren till en tillverkare, en anläggning för tillfällig lagring eller uppberedning för att omarbetas, återvinnas eller behandlas för säker användning eftersom de inte längre uppfyller kraven i anmärkningen till punkterna 2 och 3, eller
- gödselmedel enligt anmärkningen till punkten 1 första strecksatsen, och anmärkningen till punkten 2 som inte uppfyller kraven i bilaga III-2 till förordning (EG) nr 2003/2003.

Anmärkning till punkterna 5 och 6: Detta gäller gödselmedel som är sammansatta och baserade på kaliumnitrat och som har samma farliga egenskaper som rent kaliumnitrat.

Anmärkning till punkten 18: Vid tillämpningen av Del 2 får uppgraderad biogas klassificeras under denna punkt om den har bearbetats i enlighet med gällande normer för renad och uppgraderad biogas som garanterar en kvalitet som är likvärdig med kvaliteten på naturgas, inklusive vad metaninnehållet beträffar, och där syrehalten uppgår till högst 1 %.

Anmärkning till punkten 32: Bokstavsbeteckningarna i punkten avser följande. T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa.

Anmärkning till punkten 41: Detta gäller under förutsättning att blandningen inte skulle klassificeras som farlig för vattenmiljön akut kategori 1 [H400] om den inte innehöll natriumhypoklorit.

AVDELNING 5

VERKSAMHETER MED UTSLÄPP AV FARLIGA ÄMNEN

Förorenande ämnen som det ska tas särskild hänsyn till enligt 11 a §

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena luft

- Svaveldioxid och andra svavelföreningar
- Kväveoxider och andra kväveföreningar
- Kolmonoxid
- Flyktiga organiska föreningar
- Metaller och deras föreningar
- Stoft
- Asbest (partiklar, fibrer)
- Klor och dess föreningar
- Fluor och dess föreningar
- Arsenik och dess föreningar
- Cyanider
- Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
- Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner

Förorenande ämnen vid utsläpp som direkt eller indirekt kan förorena ytvatten eller grundvatten

- Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
- Organiska fosforföreningar
- Organiska tennföreningar
- Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
- Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska toxiska ämnen
- Cyanider
- Metaller och deras föreningar
- Arsenik och dess föreningar
- Biocider och växtskyddsmedel

- Suspenderande ämnen
- Ämnen som orsakar eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
- Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)
- Alaklor med CAS-nummer 15972-60-8 och EU-nummer 240-110-8
- Antracen med CAS-nummer 120-12-7 och EU-nummer 204-371-1
- Atrazin med CAS-nummer 1912-24-9 och EU-nummer 217-617-8
- Bensen med CAS-nummer 71-43-2 och EU-nummer 200-753-7
- Bromerade difenyletrariv
- Pentabromodifenyleter med CAS-nummer 32534-81-9
- Kadmium och kadmiumföreningar med CAS-nummer 7440-43-9 och EU-nummer 231-152-8
- Kloralkaner med CAS-nummer 85535-84-8 och EU-nummer 287-476-5
- Klorfenvinfos med CAS-nummer 470-90-6 och EU-nummer 207-432-0
- Klorpyrifos (klorpyrifosetyl) med CAS-nummer 2921-88-2 och EU-nummer 220-864-4
- 1,2-dikloretan med CAS-nummer 107-06-2 och EU-nummer 203-458-1
- Diklormetan med CAS-nummer 75-09-2 och EU-nummer 200-838-9 - Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) med CAS-nummer 117-81-7 och EU-nummer 204-211-0
- Diuron med CAS-nummer 330-54-1 och EU-nummer 206-354-4
- Endosulfan med CAS-nummer 115-29-7 och EU-nummer 204-079-4 - Fluoranten med CAS-nummer 206-44-0 och EU-nummer 205-912-4
- Hexaklorbensen med CAS-nummer 118-74-1 och EU-nummer 204-273-9
- Hexaklorbutadien med CAS-nummer 87-68-3 och EU-nummer 201-765-5
- Hexaklorcyklohexan med CAS-nummer 608-73-1 och EU-nummer 210-158-9
- Isoproturon med CAS-nummer 34123-59-6 och EU-nummer 251-835-4
- Bly och blyföreningar med CAS-nummer 7439-92-1 och EU-nummer 231-100-4
- Kvicksilver och kvicksilverföreningar med CAS-nummer 7439-97-6 och EU-nummer 231-106-7
- Naftalen med CAS-nummer 91-20-3 och EU-nummer 202-049-5
- Nickel och nickelföreningar med CAS-nummer 7440-02-0 och EU-nummer 231-111-14
- Nonylfenol med CAS-nummer 25154-52-3 och EU-nummer 246-672-0
- (4-Nonylfenol) med CAS-nummer 104-40-5 och EU-nummer 203-199-4
- Oktylfenol med CAS-nummer 1806-26-4 och EU-nummer 217-302-5
- 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl-fenol) med CAS-nummer 140-66-9
- Pentaklorbensen med CAS-nummer 608-93-5 och EU-nummer 210-172-5
- Pentaklorfenol med CAS-nummer 87-86-5 och EU-nummer 231-152-8
- Polyaromatiska kolväten
- (Benso(a)pyren) med CAS-nummer 50-32-8 och EU-nummer 200-028-5
- (Benso(b)fluoranten) med CAS-nummer 205-99-2 och EU-nummer 205-911-9
- (Benso(g,h,i)perylene) med CAS-nummer 191-24-2 och EU-nummer 205-883-8
- (Benso(k)fluoranten) med CAS-nummer 207-08-9 och EU-nummer 205-916-6
- (Indeno(1,2,3-cd)pyren) med CAS-nummer 193-39-5 och EU-nummer 205-893-2
- Simazin med CAS-nummer 122-34-9 och EU-nummer 204-535-2

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-1998899-om-miljofarlig-verksamhet_sfs-1998-899

Extracted by GlobalMSDS

11th September 2019

- Tributyltennföreningar
 - (Tributyltenn-katjon) med CAS-nummer 36643-28-4
 - Triklorbensen med CAS-nummer 12002-48-1 och EU-nummer 234-413-4
 - Triklormetan (kloroform) med CAS-nummer 67-66-3 och EU-nummer 200-663-8
 - Trifluralin med CAS-nummer 1582-09-8 och EU-nummer 216-428-8
- Förordning (2016:1193).